

L'OPINIÓ

Any V.—Número 379
Preu: 10 cèntims

BARCELONA · Dissabte, 20 d'agost de 1932

Les finques de les quals els monàrquics treien els diners per a tornar el país a l'esclavitud, ara seran del poble.

Aquesta és la mena de República per la qual el poble es llança al carrer el 14 d'abril de 1931.

L'ESPANYA FEUDAL, EN LIQUIDACIO!...

LES TERRES A EXPROPIAR TENEN UN VALOR A COMPTAR PER CENTENARS DE MILIONS

Han ingressat a la presó el «marqués de Sentmenat», el «conde de Altamira», el «duque de Santa Cristina», l'ex-ministre Rodríguez Viguri, el coronel Varela i nombrosos altres inculpats. -- El contrabandista March envià un emissari a la reunió de Biarritz. -- Sobre Melquíades Alvarez i Burgos Mazo recauen greus sospites

DISSABTE FUNCIONARA EL PRIMER CONSELL DE GUERRA

UN PAS DE GEGANT EN LA DISCUSSIO DE L'ESTATUT

La Cambra aprova l'article 14 i la Comissió alleugereix el dictamen retirant els deu articles que componien els títols V i VI

CATALUNYA, EXEMPLE

Mentre en diverses ocasions elements que només podrien viure del desordre s'aprofitaven de la incultura popular per a llançar les masses a produir-se en forma violenta i els incendis aixecaven cel amunt les seves fumejoles negres com un símptoma de la barbàrie que encara resta, amb República i tot, d'uns quants segles de Monarquia, Catalunya, recobrant un règim de democràcia, i en el preluji de prendre possessió de la seva llibertat, ha sabut donar un exemple palès del seu alt grau de civisme i de ciutadania, i ha demostrat la seva capacitat per a governar-se lliurement.

Encara no tenim la nostra llibertat reconeguda, i només ja de comptar en la interinitat amb uns governadors catalans, tot i representants encara de l'Estat espanyol, les flames incendiàries que s'arboraven a tots els indrets de la Península no arribaven a encomanar-se a les terres catalanes. Hi hauria hagut a Catalunya governadors no catalans—consti que Carles Esplà el considerem com a nostre—i possiblement s'haurien reproduït a Barcelona i en altres indrets de la nostra terra els fets violents que altres temps s'hi havien produït.

Catalunya, més que mai, ha d'estar joiosa i enorgullida del grau de civilitat dels seus fills i dels que sense ésser-ne fills hi viuen. I és que quan un poble té consciència dels seus deures, la violència li repugna, sabent que té oberts tots els camins per a aconseguir fer vives les seves reivindicacions espirituals vers un nivell més elevat de vida.

Encara recordem aquella tarda del maig del 31 en què les àretes acoquinades sembraren l'alarma pels convents de Barcelona i atieren la possibilitat dels incendis donant mostra d'un pànic completament injustificat perquè, afortunadament, no hi havia incendiàries. Encara recordem la serenitat del governador d'aquells dies, el nostre amic Lluís Companys, que sabé aconseguir que Barcelona, diferenciant-se de tantes altres capitals espanyoles, no veïés ni la sang córrer pels seus carrers ni el foc fer presa dels seus edificis. Els poble conscient, sabia que la millor manera de servir la República era donant mostra de la seva civilitat i sabia encara que no li era licit destruir res, que l'endemà podia, en canvi, ésser útil als seus fills.

I la prova venia al cap de pocs mesos. Si un dia haguessin estat incendiats els edificis dels Jesuïtes, és què hauria estat possible el que avui és una realitat, aquests milers de xavals que com uns homenets acudeixen als tres edificis que els Jesuïtes es veieren obligats a abandonar en nom de la Constitució, per a rebre-hi aquella educació que la República els dona perquè la Monarquia era incapaç de donar-los?

Es aquesta civilitat del poble de Catalunya la que unida a tantes altres qualitats que són el nostre orgull, constitueix la prova més sòlida de la capacitat del nostre poble per governar-se ell mateix i la que ha fet possible obtenir de les Corts Constituents de la República l'Estatut que ara està acabant-se d'estructurar, que encara que no satisfaci plenament els nostres anhels, ens ha de permetre encaminar-nos a una situació de prosperitat i de grandesa, lliures i senyors dels nostres destins, que constituirà indubtablement el millor estímul perquè els altres pobles hispànics es despertin disposats a seguir el nostre exemple per a bastir, entre tots, aquella gran República que volem, estructurada federalment com a fruit jatal de l'estat de cultura que estem entre tots creant.

A Catalunya no hi són possibles els fets de violència que posen damunt els pobles que en són escenari l'estigma de la incivilitat, perquè Catalunya és de tots els pobles hispànics, no direm el més republicà de tots, però sí tan republicà com el que ho sigui més. Diverses vegades hem dit que la República tenia en Catalunya el seu millor baluard contra els seus enemics, i cada dia que passa els fets vénen a confirmar-ho. Es amb satisfacció que ho constatem i és encara amb orgull que ho diem, encarrats amb aquests altres pobles no tan sensibles als principis de llibertat, que de tant en tant són escolats pels extremistes negres i pels vermells per a intentar-hi actes de vandalisme. És cert que en un moment donat la conca del Cardener fou escenari d'intents de voladura de ponts i de vies ferrades per obra de quatre analfabets que dirigien les organitzacions anarquistes, exactament com ara quatre militars en els quals s'ha de suposar que almenys saben llegir i escriure, intentaven volar ponts i vies ferrades a Andalusia. Però aquell fet quedà ofegat en néixer per la mateixa inconsciència dels seus protagonistes i no tenia res que veure amb Catalunya ni amb els seus fills.

Cal procurar que aquest estat de consciència del nostre poble perduri, sobretot ara que vénen per a Catalunya els dies de la màxima responsabilitat en els quals hem de demostrar amb fets que aquesta capacitat per a governar-nos sabem traduir-la a la realitat.

ELS BORBONS PARTICIPAVEN — NO ES CAP NOVETAT — DELS NEGOCIETS DE LA DICTADURA

Madrid, 19.—Alguns membres de la Comissió de responsabilitats estigueren aquest matí a la presó Model, per tal de notificar l'acte de processament i presó sense fiança contra Gabriel Pastor Garceran, ex-secretari de l'ex-infant Fernando, que es troba incurs en responsabilitat amb motiu de la concessió del ferrocarril d'Ontaneda a Calatayud. Segons sembla, el senyor Pastor ha declarat que ha rebut 180 mil pessetes en concepte de comissió.

COSES REFRESCANTS

Mentre el cos se'n està fonent al bon caliu estival, és molt agradable de trobar de tant en tant una notícia que us refresqui l'esperit. Amb l'ànima refrescada podeu suportar millor que el cos us sigui escalivat.

En un reconet modest, com si no tingués importància, els diaris han dit la següent notícia refrigerant: "S'anuncia que si Xang-Su-Liang manté el seu propòsit de retirar-se de la política i marxar a l'estranger, dimetiran llurs càrrecs 57 generals de l'exèrcit xinès." És verament xafogós de pensar el nombre de generals que deu haver-hi a l'exèrcit xinès; però quin espectacle més consolador aquest dels 57 generals seguint el mariscal en el seu retraïment! Si Xang-Su-Liang té una virtut especial de fer seguir generals fora de la política, hi ha molts d'Estats que potser farien bé de contractar-lo per tal d'alleugerir llur generalada.

Una altra nova refrescant és la de l'entusiasme que ha voltat l'expedició del doctor Piccard a les altes regions de l'atmosfera. Fa verament bonic que a les cinc de la matinada hi hagués quaranta mil persones llevades i aplegades en honor de la ciència. I que l'expedició fos seguida amb prou d'interès perquè milers de persones presenciessin el descens felicitat de l'illustre professor. Les baixes temperatures, que amb prou feines semblen creïbles, per què ha hagut de passar el globus explorador, augmenten encara el caràcter refrigerant d'aquesta proesa agradable, entre tantes de fetes xafogoses i amoinadores com s'esdevenen per l'ample món.

A. B.

L'ORGANITZACIO POLITICA INTERIOR DE LA GENERALITAT

TEXT DE L'ARTICLE 14 DE L'ESTATUT, APROVAT AHIR PER LA CAMBRA

Madrid, 19. — Heus ací el text de l'article 14 de l'Estatut, aprovat aquesta tarda per la Cambra:

"Artículo 14. — La Generalidad estará integrada por el Parlamento, el Presidente de la Generalidad y el Consejo Ejecutivo.

Las leyes interiores de Cataluña ordenarán el funcionamiento de este organismo de acuerdo con el Estatuto y con la Constitución.

El Parlamento, que ejercerá funciones legislativas, será elegido por un plazo no mayor de cinco años, por sufragio universal, directo, igual y secreto.

Los diputados del Parlamento de Cataluña serán inviolables por los votos u opiniones que emitan en el ejercicio de sus cargos.

El Presidente de la Generalidad asume la representación de Cataluña. Asimismo representa a esta región en sus relaciones con la República y con el Estado y en las funciones cuya ejecución directa le estén reservadas al poder central.

El Presidente de la Generalidad será elegido por el Parlamento de Cataluña y podrá delegar temporalmente su función ejecutiva, mas no la de representación, en uno de sus consejeros.

El Presidente y los consejeros de la Generalidad ejercerán las funciones ejecutivas y deberán dimitir sus cargos en el caso de que el Parlamento les negase de modo explícito la confianza.

Uno y otros son individualmente responsables ante el Tribunal de Garantías en el orden civil y criminal, del Estatuto y de las leyes."

LA SUPRESSIO DELS TITOLS V I VI

Madrid, 19. — El vot particular del senyor Bargalló, acceptat per la Comissió, diu així:

"Se suprimen los títulos V y VI, y el artículo 15 quedará redactado así:

Todas las cuestiones de competencia que se susciten entre las autoridades de la República y de la Generalidad y entre las jurisdicciones de sus respectivos organismos, serán resueltas por el Tribunal de Garantías Constitucionales, el cual tendrá, de acuerdo con el artículo 121 de la Constitución, la misma extensión de competencia en Cataluña que en el resto del territorio de la República."